

opusdei.org

Komentář k evangelium: „Proměnění Ježíše“

Evangelium 2. neděle postní
(cyklus A) a komentář k
evangelium

28.02.2026

Evangelium (Mt 17,1-9)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle – ukázal se

jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle – z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte!“ Jak to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění neříkejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

Komentář

Matoušovo evangelium umísťuje tuto scénu do pro apoštoly citlivého okamžiku. Ježíš jim totiž krátce předtím jasně řekl, „že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od

starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen“ (Mt 16,21). Zároveň jim řekl, opět s naprostým realismem: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě! Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mne ztratí, nalezne ho“ (Mt 16,24-25). Je pochopitelné, že učedníci byli tak závažnými varováními překvapeni a vyděšeni.

Proto nyní chce posílit jejich naději zjevením své slávy před Petrem, Jakubem a Janem. Vystoupí na vysokou horu v doprovodu tří učedníků, podobně jako Mojžíš vystoupil na horu Sinaj v doprovodu Árona, Nádaba a Abiu, následován staršími lidu (Ex 24,9). Tito tři apoštolové budou později v Getsemanské zahradě vybráni, aby ho doprovázeli zblízka, zatímco ostatní zůstanou trochu dále od místa, kde se Ježíš v agónii modlil

(Mk 14,33). Scény radostné slávy a úzkostného utrpení, v nichž mu Petr, Jakub a Jan dělají společnost, jsou v kontrastu, ale zároveň spolu souvisejí: není slávy bez kříže.

Mojžíš a Eliáš, kteří spatřili Boží slávu a přijali jeho zjevení na hoře zvané Choreb nebo Sinaj (srov. Ex 24,15-16 a 1 Král 19,8), byli s Ježíšem na této vysoké hoře, když „by před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo“ (v. 2). Nyní kontemplují slávu a hovoří s tím, kdo je zjevením Boha samotného.

Petr nedokáže skrýt svou radost a zvolá: „Pane, je dobře, že jsme tady! Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi“ (v. 4). Jeho slova vyjadřují touhu každého lidského srdce zůstat navždy a s radostí kontemplovat Boží slávu. K tomu jsme byli povoláni, k blaženosti. Se stejnými pocity zvolal

svatý Josemaría při modlitbě během kázání: „Ježíši, vidět Tě, mluvit s Tebou! Zůstat tak, kontemplovat Tě, ponořený do nesmírnosti Tvé krásy, bez přestání, bez přestání této kontemplace! Ó Ježíši, kéž bych tě viděl! Kéž bych tě viděl, abych byl zraněn láskou k tobě!“[1].

Z jasného oblaku, který je obklopuje, zaznívají slova plná hlubokého významu: „Toto je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchejte“ (v. 5). Výraz „můj milovaný Syn“ je ozvěnou toho, kterým se Bůh obrací na Abrahama, aby ho požádal o obětování svého syna Izáka: „Vezmi svého syna, kterého miluješ“ (Gn 22,2). Tím se vytváří paralela mezi dramatickou scénou z Genese, v níž je Abraham ochoten obětovat Izáka, který ho bez odporu následuje, a dramatem, které se odehraje na Kalvárii, kde Bůh Otec obětuje svého Syna, který dobrovolně přijímá oběť za

vykoupení lidstva. Ve scéně proměnění totiž církev viděla přípravu apoštolů na to, aby byli schopni snést pohoršení kříže. Na druhé straně má dodatek

„poslouchejte ho“ jasnou souvislost se slovy, která Pán adresuje

Mojžíšovi v Deuteronomiu:

„Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí proroka jako já, z tvého středu, z tvých bratří, a toho budete poslouchat“ (Dt 18, 15). Ten, který je Synem, kterého Bůh Otec vydává na smrt, Ježíš, je také prorokem, který stejně jako Mojžíš musí být poslouchán.

„Z tohoto příběhu o proměnění bych chtěl vyzdvihnout dva významné prvky,“ řekl papež František, „které shrnu do dvou slov: výstup a sestup. Potřebujeme odejít stranou, vystoupit na horu do ticha, abychom našli sami sebe a lépe vnímali hlas Pána. To činíme v modlitbě. Ale nemůžeme tam zůstat! Setkání s

Bohem v modlitbě nás znovu pobízí, abychom „sestoupili z hory“ a vrátili se dolů, do roviny, kde potkáváme mnoho bratří a sester, kteří jsou zatíženi únavou, nemocemi, nespravedlností, nevědomostí, materiální a duchovní chudobou. Těmto našim bratrům a sestrám, kteří se nacházejí v obtížné situaci, jsme povoláni přinášet plody zkušenosti, kterou jsme získali s Bohem, a sdílet s nimi milost, kterou jsme přijali“[2].

Francisco Varo

[1] Escrivá de Balaguer Josemaría, Svatý Růženec, 4. tajemství světla

[2] Papež František, Anděl Páně, 16-III-2014.

Francisco Varo

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-promeneni-
jezise/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-promeneni-jezise/) (01.03.2026)